

ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН

БРОЈ 10. П. Д.

МЛЕНОВИНЕ

ДНЕВНИ ЛИСТ ЗА СВАКОГА

ЦЕНА ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ

а годину	30 динара
За по године	15 динара
в 9 месеца	9 динара

LE PETIT JOURNAL

Претплата из унутр. положе се само код пошта

За Београд нема претплате — Лист
се продаје на број

Огласи јевтине, по потреби и са олнимама.

За свако оглашење плаћа се држ. таков 20 пр. д.

ЦЕНЕ ОГЛАСИМА

На првој страни од петит. реда 20. пр. дин.
а на четвртој од петит реда 10 пр. дин.

ПРИПОСЛАНО стаје 50 пр. д. од петит реда.

KLEINE ZEITUNG

ВЕЋИ ОГЛАСИ НО ПОГОДВИ

5% ДРЖАВНИ ЗАЈАМ ОД 26.666.500 ДИН.

Јавља се уписницима обавезница 5% државног зајма од 26.666.500 дин. да је по свршеном упису учињен овакав распоред уписаных обавезница:

Ко је уписао једну и две обавезнице тај добија потпун број, за уписане три добија се две, за уписане четири добија се три, за уписаных пет добија се четири обавезнице; за уписаных шест до двадесет и пет комада добија се пет обавезница а које уписао преко двадесет и пет обавезница, тај добија 20% од уписаног броја.

Позивају се они, који су се на овај зајам код Народне Банке уписали, да од 19. до 24. ов. м положе каси банчиној на име друге уплате 150 дин. по свакој обавезници. —

Разуме се по себи да ће се свакоме урачунати у другу уплату онолико, колико му је услед редукције од прве уплате преостало.

У Београду, 19, марта 1890.

Бр. 2479

250, 1—3

Управа

Народне Банке.

ИМА ЗА ИЗДАВАЊЕ преко 2000 форинти у аустријским банкама. Упитати за услове Светислава Ј. Станојевића адвоката, господска улица бр. 25.

241

2—5

Препоручујемо велики избор СУНЦОБРАНА

свилиних женских у Срима модер-
ним бојама и разним каквоћама.

Терзибашић и Ђорђевић
БЕОГРАД

248, 1—10

4 и 5 динара

Шешери „Ајфелова кула“ познати са своје добре каквоће и трајашности, а у најновијим фасонима и бојама

као и најфинији тврди и мекани шешери, између којих и од чувене фабрике

R. & C. NAVIG добила је у изванредно великом и лепом избору галантериска трговина

КОСТЕ НИКОЛИЋА

214

6—10

НАРОДНА БАНКА

преселила се у своју нову
зграду

Да се не заборави

1. Г. Сава Грујић још није одговорио шта је у ствари с г. Минчовићевом изјавом, да се види ко говори неистину, да ли наше „Срп. Новине“ које су донеле познату изјаву, или бугарски протест, који тврди да је та изјава неистинита.

*
2. Г. Коста Тушановић још није одговорио какви га то прешни послови тако често зивкају у радионицу познатог Шлосера, куда одлази тако пред ноћ, „све по ладу да га не познаду“!

3. Г. Сава Грујић још није одговорио је ли прибављено задовољење за повреду српског државног земљишта приликом Вишњичког догађаја и да ли је израђено да Аустроугарска да најнаду породици убијеног српског грађанина, које је на правди погинуо од аустроугарских жандарма на српској земљи.

*
4. Балачку војводи још није дошло оно његово „доцније“, када је обећао прећи на „саму ствар“, односно афере с бугарским заступником.

5. Влада још није одговорила да ли је истина да су и г. г. Ђаја и Душманић без потребних квалификација за државне саветнике, да је и вјада и скупштина то знала па их је ипак бирала за оно, за шта нису.

*
6. Г. Димитрије Ђурић, војни министар, још није одговорио, је ли истина по много скупљу цену откупнио од кукуречке компаније испод руке и без лиценције неколико хиљада колица, противно јасном и изречном законском наређењу.

Прошла влада

уставност и лична безбедност
Друга жива рана, коју је радикална влада затекла на државном телу нашем, била је: првонаслеђена, стара највиша да се уставна наређења олако обилазе и газе; друго осудица личне и имаовне безбедности.

Прошлост нам је била оставила страшно наслеђе
Злоје било големо. Али у толико је било веће народи, поуздање у нову

бујну, неуморну и младу радикалну страну.

Јес, големо, големо је било то уздаље!

Греше сви који тврде да је радикална странка „шареним програмом“, „бесомучним агтацијама“, „чамбас-луком“ и „варањем простодушна света“ стекла огроман утицај који има на народ и повукла за собом народне масе. Било је и тога, али то је само љуска. Није то подигло радикализам и начинило га снагом. Оваке друштвене појаве имају увек своје дубље и стварније узроке. Српски сељак вити је тако глуп, чији тако простодушан да га ко може годинама вући за нос, особито у стварима где се то тиче његова кесе. Па кад се тај свет ипак годинама бори, страда, плаћа глобе, иде у хансу и трпи стотине других незгоде само да обори и уклони једно стање, онда то стање доиста мора бити и тешко и несносно.

Јес, наше хрупство било је болесно. Бол је осећала цела земља. Радикална странка истакла се као лекар који јамчи да ће излечити болесника, само дајте маха и слободе лекару, да он наређује шта и како треба.

Сведок читавог низа уставних повреда, очигледац најгрубљих извршавања закона, свакидашњи предмет полициског потразња и самовоље, страдалник који сам на себи најбоље осећа како му чије истински обезбеђено ни једно једино од оних права о којима се у уставу вели да их ужива сваки Србин — српски народ претао је био свом снагом да једном раскрсти с тим опаким стањем, да раскрсти милом или силом; лепим и мирним путем ако се може; силом и буном — ако се мора.

Болнику је била досадила болест; измучен болом, измучен мрџварењем ранијах лекара који су му непештим лечењем још горе позлешћивали рану — он се најпосле решио да се преда на милост и немилост младоме хирургу — радикализму — па нека сече, пече, тестери, боде — нека ради шта зна, само нека спасава једном од несносна бола.

Тако је у главном било душевно стање народно, које је подигло радикализам а дало му моћи да постане пресудна снага у земљи, те му најпосле предало у руке и целу управу земаљску.

Намучен у прошлости, народ је положио сву своју наду на будућност! Он се поуздао у радикализам. Поверовао је да ће млада, свежа и снажна радикална влада с оном енергијом и самопоуздањем, које и долијује младости, јуначки ударити секиром у сам корен зла, да ће у младијском полету једним јединим снажним напором ишчупати Србију из трулога моралног глиба, у коме се давила и изнета је у светле и свете висине чисте уставности, неумитне закониности и поуздане, снажно заштићене личне и имовне безбедности.

Радикали! руку на срце, па реците ви сами, да ли сте одговорили овим оправдавим надама, и да ли сте задовољили ова родољубива очекивања и радикалне странке и целога народа?

Не! — Ми непристрасне судије морамо изговорити ову страшну реч не!

Али ни то није све! Радикална влада не само што није покушала да заречи наше старије ране неуставности и насиља, но је новим ударцима отворила нове ране на телу нашег новог устава.

Лична безбедност, слобода збора и удружења, пуне слобода јавне речи — то су биле заветне жеље и тежње радикалне странке; то су била пр-

ва почетна света и златна писмена у програму радикалном.

И у првим данима радикалне владе, у првим месецима радикалне нове уставности десили су се страшни, крвави и стидни догађаји од 14 и 15 Маја, догађаји где су, као стока, камењем премлаћивачи српски грађани, који су, на веру у нову истинску уставност, дошли у Београд да већају о својим партијским стварима.

Нас за цело не боле срце за појединачним личностима напредњачким, које и не позијемо лично, нити имамо икаквог разлога да их лично жалимо.

Али ми жалимо сам принципи уставности, жалимо оно свето и узвишено начело, које је у тој прилици била дужна да очува и спасе радикална влада. Ове малгуске каменице вису погађале напредњаке, оне су падале на начело уставности, падале су на слободе уставом ујемчене падале су на образ српског радикализма.

14 и 15 мај потврдило су да је нови устав онако исто „мртво писмо“ чији што је био и стари устав.

14 и 15 мај 1889. год. дала су жалосну и стидну сведочбу, да под новим уставом и под новом радикалном владом српски грађани, без суда и пута могу главом плаћати... — своју веру да је она истина што у новом уставу стоји написано.

Новим је уставом обезбеђена и зајемчена с обода збора и јавне речи. Стотинама срп. грађана поверовали су томе, и ту своју веру платили после развијеним главама и испређијаним удовима — Ужасно! Радикали! сто го дина да живимо — ова љага не може се спрати с младе уставности српске, коју си ти, прва радикална влада, у самом почетку крвљу по-прекала.

(Наставиће се)

Глас Тјеров

у одбрану добре војске

— (Наставак)

Не, господо, нижи чиновис увек добијани и увек ће се само моћи добијати из школе која се касарном зове, и — **само из ње!** („Тако је.“) Сад, ако би се, доцније, међу њима нашло људи који би достојни били и вишег положаја, за такве, господо, постоји нарочита школа где ће они моћи научити и оно што су љубимци среће пре њих већ научили у академијама једнога Сен-Сира, Меца ил' Сомира — а то ће рећи — све оно што официра прави правим, јер образованим, јер интелигентним, старешином. Дакле, хтео сам да кажем, као главно да утврдим то: да се нижи чинови стварају и теку само у Фронту, а никако, осим у уображењу, по школама и академијама. И, кад'тако стоји са спремом нижих чинова, онда како ли мора стајати са спремом прости војника? Поштовани ћенерал Трошић рече ту пре неки дан: „да је војник војник тек после три године — службе под заставом; али, да и таквом савршеном војнику треба још да буде дотеран, да буде дресиран!“ И ја тако мислим! и питам само ћенерала Трошића: где ћемо ми

(после касарне) ми тога војника дотеривати, дресирати? Да ће у лицејима, — у гимназијама? Ако хоће и у средњим школама, доиста, али само — за један веома мајушни део овога народа. Ја се и сам сећам те највеће среће и радости ћачке, када је, после којекаквих сувопарних рачуница и математика, улазио професор да нам јави: „да ћемо сад ићи на „зекцију!“ Али шта ћемо са сељаком? где ћемо њега, да дресирамо?“ Хоћемо га послати у депо? — на неких петнаест, двадесет или тридесет миља далеко од његова села? И ако хоћемо, онда молим вас на колики рок? Речи ћете на пет на четири, а најмање, на три месеца. Па зар то није за њега оно исто што и нова година војне службе? Ви сте га отргли од посла кренули с места, у извесно време или баш и у невреме, одвојили тако, да сте га пореметили за целу годину, и слободно рачунајте, као да сте му целу годину узели. Молим вас, дакле, господо немојте говорити да хоћете „само три године“ кад ево — видите да хоћете — све четири! (Смеј.) Ну, да идемо даље. Ви тврдите да је три године доста да се испите добар војник. Прва година, велите, прође рекруту у додлажењу себи, а и у добијању по који пут „части“, које за овог будућег јунака нису баш најпријатније! (Смеј.) Та мука није баш тако ошта, па ни тајко дуга, као што се говори, али, да се прост човек може аклиматовати, треба му година дана. И треба! А шта је с другом? Друге, велите, рекрут је дошао себи и — стаје на снагу! А треће? Он је (велите) и срећан! Зло само, што чим почне да ужива

то мало среће ви га — шаљете га у ћи! (Смеј.) Молим вас, а кад ће да буде капарап? (Смеј.) Ја озбиљно питам. Велите да човеку треба једна година да га прође рекрутска несвестница. Па хоћете ли га, те прве године ванцирати за капарап? Ако нећете, е онда га одмах друге године морате накнадити са поднаредништвом? а требе га поздравити и као наредника! То је ваша логика. Или, ако се ја о вас грешим, онда, молим вас, кажите ми: од куда ћемо да добијемо оне неопходне подофицире за нашу војску? Питање је најозбиљније, као што је горуће, јер нам је маса тих људи, тих храбрих војника, пала и процала у последњем рату, и ту празнину ваља сад попунити. Како? Нека вам одговоре они извештаји наших пуковира и команданата које сам и ја, поред честита нам министра војна, мао, част да читам. Ја ћу се овде позвати само на једног од наших најдуховитијих, као и најхрабријих, ћенерала корпуспних,

који ми једном — о року војне службе говорећи — рече поља у шали, више у истини, ово: „Да! и ја велим, да добар трогодишњи рок службе може дати и ниже чинове; али само, кад сте нам их већ дали те три године, онда молим вас дајте нам их још за две — да их се од милине нагледамо.“ (Смеј и одобравање). Доиста, ако је и у којој шали каква велика збила, и дубока истина, исказана, у овој је то потпунце постигнуто. Дакле, треба труда, али треба и времена, прости времена, да се роди и у свој лепоти и красоти својој покаже онај дивни појава који се **војничким духом** зове. То никаде није било за дан, то се никаде није створило за годину. Закон је стар и древан као што је овај бели свет: да средњост једне војске стоји у сразмери са службом под заставом! као и да, поред времена, треба нешто што, опет само време, може да даде, а то је оно драгоценно друштво, оно побратимство и братство војничко!

Господо, у овом је дому пало до сада многих левих и сјајних беседа, и о тако, дневном реду, страним предметима као што је философија и религија. Дозволите онда и мени да, у тој светlosti, науке и вере, проговорим коју о једној животној прти људске природе — да сићем с вами мало и у дубине душе човечије!... Шта је, дакле, права одлика, права карактеристика, оног божјег створа који се човеком зове?

То је, господо, онај његов дар, она његова моћ: да се учи и научи — свему и свакему! Кад се роди, шта је човек? То је најслабије и најнеспремније стварење под небом — велим — и најслабије и најнесвесније — јер се друге животиње учене рађају — јер се, на пример, чела и дабар рађају живи архитекти! И тај човек, господо, — који ништа не зна, ни о себи ни о свету, када на свет дође, — позван је све да зна, свему да с' научи. Јест, господо, онај исти човек који, кад се роди не зна ни гдје је недро мајчине, не уме сам да нађе ни ону сису која га и доји и напаја — тај исти човек биће временом и један Њутон, Декарт или Кеплер! Он ће знати, и то не само да ова земља на којој ми живимо није власијона него, да је тек једно зрно у песку њеноме! Он ће знати, он ће открити, чак и законе који, бесконачношћу која га окружава, неумитно владају, који и небесним телима путове одређују, и то тако метематично одређују, да ће их он, вековима доцније, на истој стази и истој тачци наћи! Узвишене речи бесмртна Лапласа овде да применим, тај исти човек — који на рођењу ништа не зна ни о себи ни о свету — биће у стању

после да пронађе и свој матерјално ништавило, и своморално величије, своје у "асијони", јер ће бити у стању да продре и у тајне — творца непостижна! Да! и како и којим путем долази тај човек до ове и оваке сile и висине? Зар треба вама да доказујем, да он до тога долази — васпитањем и ума и срца свога! Велим, и ума и срца, јер, ако идете у дивљине саватора, ви ћете од тога бића — облика и подобија божјег — ви ћете једно чудовиште, роба једног краља Дахомеја; док ћете у домовини цивилизације, наћи у њему и онога Павла Сен-Венсена који, по снегу тражи, и са ладног снега диже, умируће и рањене борце! ("Тако је" тако) — ви ћете наћи најблагороднија најузвишенија створења на свету!!! Да, па њој је овога човека свету дао, ко љуби њему одгаји? Верујте, слеп је сваки који ко не види да је то: време, време и време!

(Настава се)

БЕОГРАДСКЕ ВЕСТИ

Пољопривредне екскурзије ћачке. Извештени смо да ће о ускршњим празницима старији ћаци обе наше учитељске школе, у Београду и Нишу, чинити веће излете у цељи пољопривредна посматрања. — Тако ћаци нишке учит. школе долазе у Београд и Топчидер, да овде виде како се ради око воћака, винограда, чала и баште. Ђаци оба одељења III разреда овд. учит. школе полазе опет са својим наставником г. Тодоровићем у Јагодину, Куприју Раваницу, Сењски рудник, Параћин, Добривоје до Крушевца да виде тамо ше пољопривредне, рударске, а поглавито индустриске радове (фабрику стакларску и штофова). — Дознали смо, да ће за обе ове екскурзије пружити потребну новчану помоћ министарство нар. просвете, — што је свакако за похвалу. — Али смо слободни приметити само то, како да нишки ћаци долазе ради економног изучавања чак овамо, па већ у Топчидер, где се, као што је свима познато, о рационалној економији не појна нема, где изгледа све, као неки пропали турски беглук, као што је то врло умесно и истинито казао поп Марко у нар. скунштини. — Држимо, да је било јевтинија начиња, да се оним ћацима у Нишу и околини покаже све то боље и подесније, па макар се посље одавде за ту цељу један или двојица путничких учитела из мин. нар. привреде или чланови пољопривредног друштва, који би по својој спреми и родољубивој дужности могли то извести.

Надамо се, да ће београдски ћаци који полазе у околину Јагодине бити сртенији са успехом, јер ће имати тамо много шта видети у практичном раду.

Поред ове две екскурзије имамо да забележимо још једну и то веома оригиналну по замисли, руту и начину. — Ова екскурзија ће да обухвати: пољопривреду, музику, етнографију, педагогију и археологију; извешће је очет ћаци учит. школе наше и то изван Србије и без државне помоћи. 25 ћака IV разр. учит.

школе ов. полазе велике недеље у срем преко Карловаца, Варадина, Каменице, Беочина, Гргетега, Нерадина, Ирига, Раванице, Јаска, Руме и Митровице. — Тамо ће посматрати на спахиским и намастирским економијама све огранке пољопривреде који се воде у великим размерама и по модерном, рационалном начину, — У Карловцима, Иригу (тома леглу српских славуја) и намастирама чуће лепо црквење певање, а имаће и сави прилике да се покажу са својим хором. — Хрватско државно школско уређење у комуналним школама и српске верописоведне школе у Срему као и разне школе за домаћу индустрију (на спахилуку у Руми) даће им довољно прилике, да се обогате искуством, које ће им као будућим учитељима у Србији врло потребно бити. Као чујемо наставник Јован г. Борјановић, који ће их и водити побринуо се, да ученици осим подвожа и трошка (лађе и жељезилице) неће у Срему никаква трошка имати, јер ће биги у сваком месту ради примљени и српски угошћени. — Од места до места путоваће се пешице.

*
Афера Минчевићева. Наши читатељи познати су са афером г. Минчевића, бугарског дипломатског заступника у Београду. Услед овога су пуштене у свет вести, да је наша влада тражила од бугарске да опозове г. Минчевића, и та је вест потврђена и с бугарске стране. Али је наша влада демантовала ту вест. Међутим с бугарске стране поново је потврђена та вест с додатком, да ће бугарска влада опозвати г. Минчевића, али с условом да српска влада најпре постави свога дипломатског агента у Софији, чије је место за сад упражњено и чију дужност сад врши један писар.

Јучерањи број „И. Лојда“ доноси један телеграм из Београда, у коме се вели да влада српска неће ни да улази у овај предлог о напменовању свог дипломатског заступника у Софији.

Према овоме изгледа као да је истинита она вест, коју је наша влада демантовала, а која је јављала да је она тражила опозивање г. Минчевића.

*
Заям. У преснини о једном седници општинског одбора решено је да се закључи зајам од 10 милиона динара за 50 година, те да се из тога зајма изврше радови око калдрмисања, водовода, осветљења, канализације, подизања школа, вар. суда, клемница, обора и кеја. За зајам је гласало 33 одборника, против 1, а 2 се уздржало од гласања. Ако општински збор одобри ово решење, онда ће се од Нар. Банке узети до 2 милиона динара одмах, те да се најдаље до маја отпочну радови на водоводима.

Надамо се да ће се грађани у довољној мери скupiti на збору, кад буде сазван, те да се једном ова животна питања престоничких грађана повољно реше.

Да би грађани били потпуно обавештени о условима овог зајма; да би стекли уверење да они нису тегобни, да би сазнали услове отплaćивања; да би сазнали на који се начин и пошто имају извршити сви ови радови; да би се уверили од колике ће им користи бити кад се ови радови изврше; да би о свему били тачно и потпуно обавештени — нужно је да се по јединим квартовима одмах почну приређивати зборови, на којима би поједини одборници, који су познати са ствари, и стручњаци дали сва потребна обавештења те да грађани буду потпуно спремни и обавештеви кад до

ју на општински збор да одобре или не одобре решење одборско.

Надати се, да ће грађани, проникнути потребом ових радова, прионути да сазнају све услове ових огромних радова па, ако буду повољни, одобрati предложени зајам.

*

Концесија. Једно енглеско друштво тражило је од наше владе концесију, да овде коле свиње па да усвојено месо извози за Енглеску. Друштво тражи концесију на 15 година, а како ће се ствар српшти видићемо. Као најглавнији услов којим се друштво обвезује, тај је, да ено мера годишње заклати најмање 25.000 комада свиња.

*

Распродате. Уласнице за концепт Славјанскога, које су се имале јуче тек почети продавати, распродате су још прејуче, у уторак 20.000 месеца.

Овакав поступак управин, кад објављује да се улазнице почињу распродавати 21. а распродате су још 20.0. м. не знамо како друкчије да назовемо и спекулацијом па ма чија она била. А овака спекулација ве само што је за осуду не само што је кажњива, но је и не поштена. Онај кога се тиче, нека прими овај прекор на себе.

*

Стављен под суд и у притвор. Милан Петровић овд. келнер, стављен је под суд и у притвор, што је иоћу нападао на кућу г. Алберта Сивала, овд. примерона. На јемство двојице грађана, суд је пустио Милана да се из слободе брани.

Народна Скупштина

117. РЕДОВНИ САСТАНАК
ДРЖАН 19. МАРТА

Председавао Катић. Од гг. министара Таушановића.

Секретар Карић чита протокол 116. састанка.

В. Младеновић пита преседништво, шта је с његовим предлогом, преустројству војне академије, који је поднео са друговима пре четири месеца.

Р. Тајсић. изјављује да је још у почетку сазива ове скупштине поднео са својим друговима предлог о укинућу трошкова полицијском чиновницима. Тај је предлог упућен још пре месец дана држ. савету, па још ни до данас никаква одговора. Предлаже рок од три дана, да држ. савет отправи предлог скупштини свршен или несвршен.

Катић вели, да ће учинити корак по тим стварима.

Прелази се на дневни ред.

Начелна дебата закона о повластицама руском паробродском друштву.

Генчић наводи разлоге, који су га руководили да као члан одбора гласаја овај закон.

В. Радовановић је противан овом закону, јер ће њиме да се убије српска производња петролеума, који би се добио из парафинског шкриљца.

Известилац вели, да се производња не може убити, по што и не постоји.

Таушановић објашњава значај ове повластице.

Машић доказује корист ове повластице.

А. Миловановић слаже се с Вићом Радовановићем.

Срећковић и Бурић су у начелу за предл.

Скупштина га прими једногласно у начелу.

Прелази се на претрес у појединостима.

Известилац прочита чл. 1—8 и скупштина га прими.

Даље је на реду извештај одбора о оним члановима закона о уређењу округа и срезова, који су враћени у одбор.

Одбор је нашао да је предлог Р. Поповића, да се у окрузима заведу рачунописатачка одељења, умесан, али му није место у овом закону.

Скупштина прими мишљење одборске.

Чл. 32 примљен по одборској редакцији.

С тим је свршено и друго читање. За закон гласало је 77. против 8. Тако је цео закон приијен.

Известилац одбора чита извештај о решеним предлогима посланичким.

Извештај одбора за молбе и жалбе.

Седница трајала до 11 часова пре подне.

ТЕЛЕГРАМИ

29. марта

Фридрихсру — Неколико хиљада трговаца Хамбуршким приредише синоћ величанствену бакљаду у почаст Кнеза Бизмарка. Дефилирање трајало је по сата. Кнез приђе да позорави одбор, чији преседник захвали му на све оно што је урадио за напредак и славу Немачке. Његово име биће увек скопчано с именом немачког царства. Кнез је одговорио да он жели живети са Хамбургом у одноштима доброг комшијука и да ће често посетити Хамбург. Његов говор праћен је усхићеним усљицима.

Берлин — „Алг Рајхскореп.“ јавља да ће се у скоро Принцеца Викторија Царева сестра, верити са Принцем Албертом од Саксе-Алтенбурга.

Цетиње — Јуче је умро син Кнеза Петра Карађорђевића који се родио 9. марта о. г.

Петроград — Затворен је и универзитет Петроградски. Ђаци се и даље сакупљају демонстративно.

Мадрид — Како су Сагиста и министра правде тврдили да влада има право казнити све официре, то се одустало од решења да се влади изјави нездадовољство због његовог поступања у ствари Даџановој.

СИЛАЗАК С ПРЕСТОЛА

РОМАН ИЗ ЖИВОТА БАЛКАНСКИХ НАРОДА

СВЕСКА 10

ГОТОВА је и може се добити у књижарници Г. А. Пурића, и код свију књижара у Србији

По 1 грош свеска.

У чртвртак
пуштамо у продају веома занимљив роман у свескама са сликама.

Разносачи листова нек нам се јаве, да им дамо свеске за продају.

Београд.

Књижара Всл. Валожића

Огласи „Малих Новина“

Мали Гласник

За овака кратка саопштења плаћа се само 50 д. дни. за један пут.

ВРЕДНА, лака поуздана момка потребује своје уредништво. Прва плата 60 динара месечно. Може подложе кауцију од 50 динара.

12 2—5

Вешта коректора, доброг знаљаја ерског јавника потребује своје уредништво.

13, 2—3

КЕР под бр. 2491 од 12.08. месеца на храни је код Мијаила берберина испод вел. басамака.

14 2—3

ПРЕПОРУЧУЈЕМ моје велико ствариште гвожђарске синице и куинског посуђа.

Светозар Јанковић

у кући Ристе Миленковића.

10 2—6

ЈЕДНА госпођица, нуди се да предаје немачки. Јавити се уредништву.

11, 2—3

ЖЕНСКА фина марама, с монограмом, нађена на Калемегдану, обратити се књижарници г. А. Пурића.

16

ДАМА, седећи у недељу у гостионици за чашом пива, несрећним случајем изгубила је драгоцену кесу с крилом од склена миши, парчетом омана и другим важним стварима. Обратити се писмом администрацији листа, или дотичном келнеру.

17

Огласи

Благодарност.

Пријатељима и познаницима, који ми, приликом смрти мого милог сина Гојслава лично или писмено изјавише своје учешће, као и онима, који су били присутни погребу: изјављујем своју најдубљу захвалнос. Не мање нека је хвала и „Београдском певачком друштву“ на пријатељском суделовању у големој жалости мојој.

Петар Димић учитељ,
почасни члан друштве Станковића.
254 1—1

Изванредан избор
најновијих

ЖЕНСКИХ ШЕШИРА

и СУНЦОБРАНА

из БЕЧА и ПАРИЗА

добила је

машамодска трговина

К. ДИМИТРИЈЕВИЋА

кнез Мих. ул. број 13.

252 1—3

Нашу кућу

од тврдог материјала у скаларској улици бр. 17. пројајемо. А издајемо и станове под кирију. Обратити се Волфера и Голдштајну у трговији малој пијаци.

204 6—10

Продају се из слободне руке две куће са два дућана (који се могу употребити за бакалницу или касапницу) три квартира, подрумом и чистом пијаћом водом.

Ово имање налази се на Енглезовцу у близини куће Чеде Мијатовића.

Дуг, који се на овом имању налази, може се пренести на купца, а и за доплату може продавац причекати.

Упитати у урдништву овога листа.

255, 1—3

Тражим предузимача који би хтео, да подигне кућу на мом плацу на одилату, у колико неби ја одмах новац положио, јавити се кафедију у кафани „Славије.“

256, 1—3

Великошколац

тражи кондицију било из основне школе или гимназије За успјех гарантује. Услови повољни. Обратити се уредништву.

249, 2—3

ПОД КИРИУ И распродажа пића

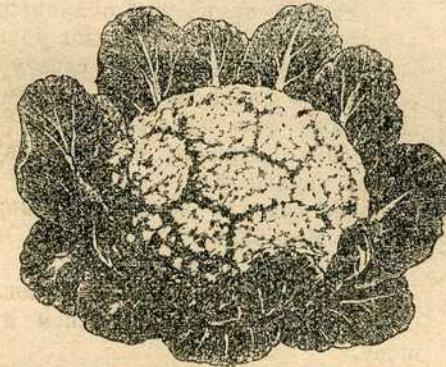
Кафаву моју новоиздану код „Тигра“ у палату у близини официрске кафанске издајем од 1. маја под кирију. Са целим кафандским једиком, са становима и без. Става има 2 са по 3 собе и кујном два стаја са по 2 собе, кујном и фораузом и са засебним перонцима, један засебан стан у ком ја седим који има 5 соба саду и форауз, у авлији кујна, периодика, соба за млађе и купатило.

Разна вина црна неготинска стара од 1875-6 год. добро однеговано имам већу количину, распродажам јефтином ценом, нарочито препоручујем кафедијама коме потребује, јер је вино врло добро и за флаше.

Продајем виноград ол 8 мотика на лепом месту више Стевановића мејдане. Засађена је с благородним воћем и три плаца у селишту близу кафанске Чубуре продајем.

Јанаћ М. Јанковић
кафедија.

235, 3—10

Прва српска семенарица

Тодора Мраовића у Београду

(Вар.-Капија)

препоручује семење од купуса, кеља, патлиџана, краставаца, першуна, пастинака, целера, грашка, пасуља и осталог

ПОВРЋА В ЦВЕЋА

Нарочито препоручује нашим пољопривредницима: семење од лука, сточне репе, детелине луцерке са гаранцијом да је чиста од вилне косице и осталих пољских усева, трговачких биљака и кромпира најранијих.

Илустровани ценовник шаље свакоме на захтев бесплатно.

192

3—3

највећа јужна 69. 9.

Податак је да је

тада је било је у сајмишту у Београду.

Летећи је је у сајмишту у Београду.